

بررسی نحوه ی گذراندن اوقات فراغت تابستانی و تأثیر آن بر انضباط دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی شهرستان ایذه

آسیه سواری¹، سارا لرکی²، پروین غریبی دربی³

1- کارشناسی ارشد مشاوره مدرسه، دانشگاه پیام نور واحد اصفهان، اصفهان، ایران

Asieh.savari72@gmail.com

2- کارشناسی علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان زینب کبری (س)، بروجرد، ایران

Saralarki.0293@gmail.com

3- کارشناسی علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان خدیجه کبری (س)، دزفول، ایران

gharibi.parvin@yahoo.com

چکیده

هدف اصلی پژوهش حاضر بررسی رابطه ی بین نحوه ی گذراندن اوقات فراغت تابستانی و تأثیر آن بر انضباط دانش آموزان پایه پنجم شهرستان ایذه بود. جامعه ی آماری این تحقیق، تمام دانش آموزان پایه پنجم شهر ایذه در سال تحصیلی 98-99 بود. برای نمونه ی این تحقیق، 40 نفر به صورت تصادفی برای شرکت در پژوهش انتخاب شدند. پژوهش حاضر از نوع توصیفی - همبستگی می باشد، به منظور گردآوری داده ها از ابزار پرسشنامه ی خودساخته استفاده شد. تحلیل داده ها به وسیله ی نرم افزار SPSS نسخه ی 25 صورت گرفت. یافته های پژوهش نشان داد که؛ بین نحوه ی گذراندن اوقات فراغت تابستانی و انضباط دانش آموزان رابطه ی مستقیم و معنی داری وجود دارد.

کلمات کلیدی: اوقات فراغت، انضباط، دانش آموزان، پایه پنجم

مقدمه

انسان از بدو خلقت برای حفظ بقای خویش در تلاش بوده است. این تلاش در ابتدا صرفاً محدود به تهیه ی خوراک و جان پناهی برای در امان بودن از خطرات موجود در طبیعت بود که بعدها مسئله ی تهیه ی پوشاک نیز به آن اضافه شد. با یک دید گذرا به زندگی انسان اولیه درمی یابیم که آنها در شبانه روز به صورت تمام وقت به فعالیت مشغول نبوده اند و زمانی از همه ی تلاش ها و فعالیت های خود فارغ می شدند، لذا می توان چنین برداشت کرد که مسئله اوقات فراغت از دیر باز مورد نظر گروه های مختلف انسانی بوده است. هرچند در نحوه ی گذراندن و میزان آن نزد افراد تفاوت هایی مشاهده می شود در اکثر جوامع بنا به سلیقه های فرهنگی، اجتماعی خویش به نوعی زمانی را به این امر اختصاص می دادند. البته فعالیت های انجام شده نزد گروه های مختلف انسانی به صورت منسجم و دارای قواعد و مقررات نبوده و هر فرد یا گروه بر حسب فرصت و موقعیت های پیش آمده فعالیت هایی را انجام می دادند. با توجه به اهمیت فعالیت های تفریحی و تأثیر آن ها بر روح و روان آدمی، سعی بر آن شده است که در این تحقیق رابطه ی بین نحوه ی گذراندن اوقات فراغت در تابستان و تأثیر آن بر انضباط دانش آموزان بررسی شود. فرهنگ عمید فراغت را به معنای آسودگی و آسایش از کار و شغل معنا کرده است (دهخدا، 1325). از نظر اوژه، منظور از فراغت، تفریحات و سرگرمی هایی است که افراد به هنگام آسودگی از کار با شوق و رغبت به سوی آن روی می آورند (کرباسی و وکیلان، 1378). ماکس کاپلان، فراغت را به خاطره ای دلپذیر، نوعی رهایی از وظایف اجتماعی، ادراک روانی، آزادی و فعالیت فرهنگی و سرشتی از بازی و تفریح تعریف می کند و آن را شامل دو جنبه می داند: جنبه ی فردی که می تواند رضایت درونی را شامل شود و جنبه اجتماعی که مبتنی بر ارزشی است که جامعه برای آن قائل است.